

ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΠΟΤΗΡΙΟ

Μετά το «Πάτερ ἡμῶν» αναγινώσκεται η ευχή του κοινού ποτηρίου, ο ιερέας προσφέρει στους νεόνυμφους να πιουν απο τρεις φορές από κοινό ποτήριο. Η πράξη αποτελεί κατάλοιπο του γεγονότος της τελέσεως του γάμου εντός της θείας Λειτουργίας, κάτι που συνέβαινε μέχρι τον 16^ο αιώνα, ενώ οι νυμφευόμενοι κοινωνούσαν πρώτοι από τον λαό. Το κοινό ποτήριο συμβολίζει την κοινή πορεία του ζευγαριού στις χαρές και τις λύπες που θα συναντήσουν.

ΤΑ ΑΙΣΘΗΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑ

Τα δακτυλίδια εκφράζουν την υπόσχεση που δίδουν ο άνδρας και η γυναίκα για σύναψη γάμου. Αποτελούν σύμβολο καθαρότητας, τιμής, σταθερότητας, αμοιβαίας εμπιστοσύνης, αλληλοκατανόησης και αλληλοπροσφοράς των συζύγων. Η ανταλλαγή των δακτυλίων συμβολίζει την αλληλοσυμπλήρωση των ελλείψεων του ενός από τις ικανότητες του άλλου.

Τα στέφανα συμβολίζουν τις βασιλικές κορώνες γιατί ο γαμπρός και η νύφη θα είναι ο βασιλιάς και η βασίλισσα στο σπιτικό τους.

Οι γαμήλιες λαμπάδες συμβολίζουν τη σωφροσύνη των νεονύμφων, τη θεία έλλαψη στις καρδιές τους.

Τα ροδοπέταλα την καλοτυχία, τον ευτυχισμένο και ανθόσπαρτο βίο.

Τα κουφέτα τις χαρές και τις λύπες του γάμου καθώς επίσης τη γονιμότητα και τους

διαδόχους που θα αποκτήσει το ζευγάρι. Συμβολίζουν επίσης την αφθονία των αγαθών που εύχεται η Εκκλησία να αποκτήσουν οι νεόνυμφοι. Ο αριθμός των κουφέτων είναι αδιαίρετος συμβολίζοντας πως το ζευγάρι θα μοιράζεται τα πάντα και θα παραμείνει αχώριστο.

Ο ΙΕΡΟΣ ΧΟΡΟΣ

Ο ιερέας «είσοδεύει» τους νεόνυμφους τρεις φορές γύρω από το τραπέζι, σε σχήμα κύκλου ψάλλοντας τα τροπάρια: «Ἡσαΐα χόρευε...», «Ἅγιοι μάρτυρες...», «Δόξα σοι Χριστέ...». Ο παράνυμφος, κρατά από πίσω τα στέφανα.

Ο κυκλικός χορός συμβολίζει τη νοσταλγία του παραδείσου και την αναζήτηση της αιωνιότητας. Εκφράζει τη φυσική χαρά και το πανηγυρικό αίσθημα.

Η ΑΝΑΛΗΨΗ ΤΩΝ ΣΤΕΦΑΝΩΝ

Με την ευχή «Ἀνάλαβε τούς στεφάνους αὐτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου ἁσπίλους καὶ ἀνεπιβουλεύτους διατηρῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων», γίνεται η άρση και ανάληψη απο τον Ιερέα των στεφάνων από τα κεφάλια των νεονύμφων. Τα στέφανα δηλαδή παραδίδονται από τον Ιερέα στο Θεό για να τα διαφυλάξει αμόλυντα στους αιώνες, στη Βασιλεία Του.

Η ΑΠΟΛΥΣΗ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ

Λύνονται τα αρμοσμένα χέρια των νεονύμφων με το Ιερό Ευαγγέλιο. Ο συμβολισμός της πράξης είναι ωραίος και φανερός: Ο Χριστός, ο οποίος διά του ιερέως ένωσε τα χέρια των νεονύμφων, τώρα πάλι ο ίδιος τα χωρίζει παραμένοντας όμως ο ίδιος μεταξύ τους και συνδέοντάς τους σε ιερό και αναπόσπαστο σύνδεσμο.

Μερά
Μητρόπολις
Περστερίου

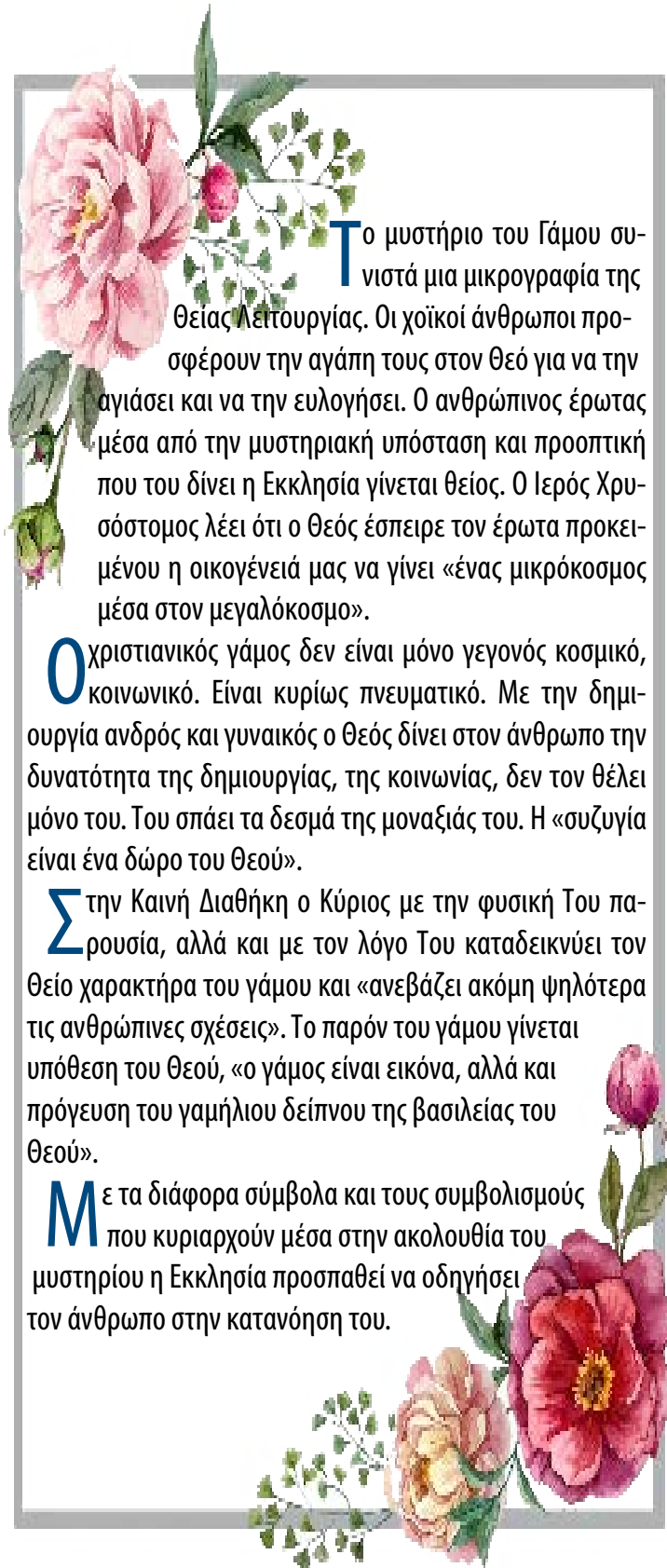

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΑΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Καί ἔσονται
οἱ δύο εἰς σάρκα

μίαν

Το μυστήριο του Γάμου συνιστά μια μικρογραφία της Θείας Λειτουργίας. Οι χοϊκοί άνθρωποι προσφέρουν την αγάπη τους στον Θεό για να την αγιάσει και να την ευλογήσει. Ο ανθρώπινος έρωτας μέσα από την μυστηριακή υπόσταση και προοπτική που του δίνει η Εκκλησία γίνεται θείος. Ο Ιερός Χρυσόστομος λέει ότι ο Θεός έσπειρε τον έρωτα προκειμένου η οικογένειά μας να γίνει «ένας μικρόκοσμος μέσα στον μεγαλόκοσμο».

Ο χριστιανικός γάμος δεν είναι μόνο γεγονός κοσμικό, κοινωνικό. Είναι κυρίως πνευματικό. Με την δημιουργία ανδρός και γυναικός ο Θεός δίνει στον άνθρωπο την δυνατότητα της δημιουργίας, της κοινωνίας, δεν τον θέλει μόνο του. Του σπάει τα δεσμά της μοναξιάς του. Η «συζυγία είναι ένα δώρο του Θεού».

Στην Καινή Διαθήκη ο Κύριος με την φυσική Του παρουσία, αλλά και με τον λόγο Του καταδεικνύει τον θείο χαρακτήρα του γάμου και «ανεβάζει ακόμη ψηλότερα τις ανθρώπινες σχέσεις». Το παρόν του γάμου γίνεται υπόθεση του Θεού, «ο γάμος είναι εικόνα, αλλά και πρόγευση του γαμήλιου δείπνου της βασιλείας του Θεού».

Με τα διάφορα σύμβολα και τους συμβολισμούς που κυριαρχούν μέσα στην ακολουθία του μυστηρίου η Εκκλησία προσπαθεί να οδηγήσει τον άνθρωπο στην κατανόηση του.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΑ

Ο Ιερέας παραλαμβάνει τους μελλόνυμφους από το νάρθηκα, ενώ ψάλλεται το «Ἄξιον ἔστι...» και με κάθε επισημότητα τους «εἰσοδεύει ἐν πομπῇ» ανάμεσα σ' όλους τους πιστούς στο κέντρο του ναού, όπου ήδη έχουν τοποθετηθεί τα αισθητά σύμβολα του μυστηρίου: δακτυλίδια, στέφανα, Ευαγγέλιο, κοινό ποτήριο. Όλη η κοινότητα εύχεται και γιορτάζει τη σύσταση της νέας μικρής «κατ οἶκον Εκκλησίας».

Η επίδοση - αλλαγή των δακτυλίων αποτελεί την «ψυχή» της ακολουθίας του αρραβώνα. Ο Ιερέας ευλογεί και σταυρώνει με τα δακτυλίδια τα κεφάλια των μελλόνυμφων. Κατόπιν τα θέτει στον παράμεσο του δεξιού χεριού τους και ο παράνυμφος τα αλλάζει σταυροειδώς.

Με την εκφώνηση «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς...» αρχίζει το μυστήριο του Γάμου και ο Ιερέας προσφέρει το Ευαγγέλιο στους μελλόνυμφους για να το ασπασθούν.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Η ΑΡΜΟΣΗ ΤΩΝ ΧΕΡΙΩΝ

Στην τρίτη ευχή του μυστηρίου που ονομάζεται και ευχή της αρμόσεως, όταν λέει ο Ιερέας «καὶ ἄρμωσον τὸν δοῦλον σου καὶ τὴν δούλην σου», ενώνει τα χέρια των νυμφευομένων και τρόπον τινά παραδίδει τον ένα στον άλλον.

Η πράξη αυτή αποτελεί την κατεξοχήν μυστηριακή στιγμή του καθγιασμού της σχέσεως. Δείχνει «το τέλειον της ενώσεως», την αδιάσπαστη και διαρκή ένωση, τη συνυπευθυνότητα, την ολόκληρωτική ένωση των συζύγων. Ο Θεός προσφέρει τον έναν σύζυγο στον άλλον, εμπιστεύεται τη ζωή του καθενός στην αγάπη του άλλου.

Η ΣΤΕΨΗ

Η κορύφωση του μυστηρίου, η ιερότερη στιγμή. Ο Ιερέας στεφανώνει τους συζύγους λέγοντας τρεις φορές: «Στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ...». Ἐπειτα θέτει τα στέφανα στα κεφάλια τους, ενώ ψάλλει: «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφάνωσον αὐτούς...». Ο παράνυμφος στέκεται πίσω από τους συζύγους και αλλάζει τρεις φορές σταυροειδώς τα στέφανα.

Τα στέφανα του γάμου δηλώνουν το βασιλικό μεγαλείο, που είχε ο άνθρωπος στον παράδεισο. Οι σύζυγοι γίνονται ξανά άρχοντες της γης και συνδημιουργοί του Θεού στο έργο της ζωής. Με το γάμο δημιουργείται ένα νέο βασίλειο, το σπίτι και η οικογένεια του ζευγαριού. Ο Ιερέας αφού ευλογήσει τα στέφανα πάνω στο ευαγγέλιο, κάνει το σημείο του σταυρού πάνω από τα κεφάλια τους και επικαλείται τον ίδιο τον Θεό, να τους στεφανώσει με δόξα και τιμή, στο νέο τους βασίλειο, όπου θα πρέπει να κυβερνήσουν με σύνεση, σοφία και δικαιοσύνη.

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ακολουθεί το Αποστολικό Ανάγνωσμα, (Εφ. 5,20-33) όπου γίνεται λόγος για τις σχέσεις των συζύγων. Οι σύζυγοι γίνονται ένα σώμα «σάρκα μία», όπως και η Εκκλησία αποτελεί ένα σώμα με το Χριστό. Ο άνδρας πρέπει να αγαπά τη γυναίκα του και να την προσέχει σαν τον εαυτό του. Πρότυπό του η θυσία του Χριστού για τον κόσμο.

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Ιωάν.2,1-11) αναφέρεται στο θαύμα του γάμου της Κανά και την μετατροπή του νερού σε κρασί. Ο Ιησούς δείχνει ότι, όπως μετέβαλε το νερό σε κρασί, μπορεί αναλόγως να μεταβάλει τα δυσάρεστα σε ευχάριστα, τη θλίψη σε χαρά, την επιβίωση σε ζωή. Με την παρουσία Του δείχνει το στοιχείο, που χρειάζεται ο γάμος για να επιζήσει, την αγάπη. Συμμετέχοντας στη χαρά ενός γάμου, τελεί το πρώτο Του θαύμα φροντίζοντας να μη σταματήσει η γιορτή και η χαρά των νεονύμφων.

